

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

[Lage Ooo zweimal eingebunden. Bindefehler!]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

larita-
tem, si
reus oc-
cidatur,
aut mu-
tiletur.

tem non exceptis, non poterit Præla-
tus, reum Curiaē ſæculari tradere ipſo
repugnante, quantumvis illa ſecuri-
tatem, aut etiam juramentum præſtet
de ejus impunitate; quia tunc gaudet
delinquens immunitate, quæ præci-
pue conſiſtit in eo, quod delinquens
non poſſit invictus à loco Sacro ex-
trahi, & judicari. *Lezana tom. 2. verb.
immunitas, num. 22. Pellizzar. tract. 8.
cap. 5. ſect. 1. num. 39. & 45. Bonac. diſp.
3. quaſt. 7. §. 7. num. 12. Palaus tom. 2.
tract. 11. diſp. unic. punct. 13. num. 2.*
Unde Eccleſiaſtici, vel Regulares
tradentes reum Curiaē ſæculari in ca-
ſibus non exceptis, ſi inde mors, aut
mutilatio ipſius ſequatur, incurrunt
irregularitatem: quia cenſentur mor-
ti, aut mutilationi illius cooperari.
*Rodriguez tom. 2. quaſt. 50. artic. 2.
Lezana num. 22.* qui bene ait, Præla-
tos non defendentes reum, ſed per-
mittentes eum extrahi, incurrere
hanc irregularitatem; quia ipſis ex
juſtitia, & officio incumbit tueri im-
munitatem Eccleſiarum. § In caſibus
vero exceptis, attendit à Conſtitutione
Gregorianâ, & conſuetudine jam re-
ceptâ non exigitur juramentum à ju-
dice ſæculari, de non puniendo
reum, nec ipſi judices illud præſtare
tenentur, licet id exigatur, *cap. reum,
cap. conſtituimus 17. quaſt. 4.* Sed libere
ipſis eſt tradendus, puniendus pro
qualitate delicti, ac ſi ad Eccleſiam
minime confugiſſet: quia nihil tale
confugium reo prodeſſe poteſt in di-
ctis caſibus exceptis. *Farinacius in
Append. de immunit. capite ultim. nume-
ro 343. Bonacina §. 7. in fine. numero 5
Lezana num. 25.* Hæc autem traditio

deber fieri de mandato Epifcopi, vel
ejus Vicarij, per aliquam Eccleſiaſti-
cam perſonam ab eo, deputatam,
prius cognito per Epifcopum, vel per
deputatum ab eò, an reus verè excep-
ta crimina commiſerit, ut in dicta
Gregorij XIV. Conſtitutione expreſ-
ſe habetur.

120. Ex quo ſequitur, quod, ſpe- Ex con-
ctato ſaltem juris rigore in *cap. deſi- ſuetudi-
nivit. capite conſtituimus, capite reum ne, ad ex-
17. quaſt. 4.* & maxime in *Bulla Gre- trahen-
goriana,* (ubi id expreſſe caveretur) non dum
poteſt judex laicus adhuc in caſibus reum ab
exceptis extrahere delinquentem ab Eccleſia
Eccleſia abſque licentia Epifcopi, vel in caſi-
ejus Officialis: ſed ex recepta nunc bus ex-
conſuetudine, & praxi communi poſ- ceptis,
ſunt judices ſæculares in caſibus cla- non re-
re exceptis, in conſulto Epifcopo reos quiritur
ab Eccleſia extrahere; quia illi non licentia
gaudent immunitate Eccleſiæ, & ſic Epifcopi
nec ab ea defendi poſſunt, ut aſſerunt
*Suarez lib. 3. cap. 13. n. 1. Palaus punct.
13. num. 4. Azevedo in Conſtitut. Hiſ-
pan. lib. 1. titul. 2. leg. 3. num. 29. Co-
varruv. 2. variar. cap. 20. numero 18.
verſ. 34. Farinacius de carcerib. quaſt. 28.
num. 75.* Sed ſi dubium ſit, an caſus ſit
exceptus, vel non; non poterit judex
laicus vi inde extrahere reum; quia
immunitas conceſſa eſt omnibus de-
linquentibus extra caſus exceptos: er-
go quoties non conſtiterit commi-
ſiſſe caſum exceptum, illa ſpoliari
non poterit. *Decianus tract. crimin.
lib. 6. cap. 29. num. 2. Farinacius in Ap-
pendic. de immunit. cap. ultim. n. 370.*

121. Sed ad quem judicem per- Coguof-
tinebit cognitio, an caſus ſit excep- cere an
tus, vel non? Reſponderetur hoc perti- caſus ſit

O o o n e r e

exceptus
pertinet
ad Epif-
copum.

nere ad Episcopum solum, vel ad alium ab eo deputatum, ut habetur in dicta Gregoriana ibi: *nisi cognito prius per Episcopum, vel per alium ab eo deputatum, an delinquentes, verò crimina excepta commiserint, & habetur cap. metuentes, cap. ad Episcopum 17. quest. 4. & ex jure civili, l. Pateant, §. hoc vero C. de his, qui ad Eccles. confugiunt. Quia causæ Ecclesiasticæ cognitio, qualis est immunitas Ecclesiarum, ad Ecclesiasticum Prælatum debet pertinere: neque ob id sequitur Episcopum in propria causa jus dicere: quia hic non agitur de causa illius, sed de causa communi Ecclesiæ. Pellizzar. numero 40. Lezana numero 28. Bonacina §. 7. numero 2. vers. 3. Fatinacius numero 366. & 367. Azevedo supra num. 20. Gutiere, pract. quest. civilium lib. 3. quest. 1. numero 5. §. Cum autem dicimus ad solum Episcopum, vel ejus deputatum pertinere, intelligi debet de vero Episcopo, non autem de inferiori: idque licet is sit Ordinarius, aut nullius diocesis. Unde si coningat delinquentem se recipere in locum Sacrum exemptum, aut nullius diocesis, facultas extrahendi illum, obtineri debet ab Episcopo viciniore; quia ita disponit Gregorius XIV. in sua citata Constitutione. Sede autem vacante adeundus est Vicarius capitularis, utpote succedens in omni jurisdictione Episcopi. §. Quare hoc decidere, ad Episcopum, non vero ad Prælatos Regulares pertinebit: & sic solum ex ejus autoritate, & licentia poterit ex monasterio delinquens extrahi in casibus exceptis, ad effectum consignandi illum Curia seculari, ut ex-*

preesse dicitur in dicta Bulla, & ita tenent Bordon. n. 7. & 8. Barbol. supra num. 156 & 157. Lezana num. 28.

122. Cæterum licet ad hoc ut Episcopus, vel ab ipso deputatus tradat reum judici seculari, debeat cognoscere, an ille commiserit aliquod ex delictis exceptis, & non teneatur stare processui factò à Curia seculari, quia potest illum habere suspectum, utpote factum in causa propria ipsius contententis; potest tamen illi stare, si prudenter credat esse legitime factum, & se posse uti illo ad suam conscientiam informandam. Palaus, Pellizzar, Lezana, Bordon. locis citatis. Regulariter autem loquendo Episcopus debet novas probationes facere, summarie tamen, & quam citius fieri potest expediendas, ac extra ordinem juris, cum totum hoc suo judicio, & arbitrio committatur. Porro debet Episcopus de delictò commissò cognoscere non solum ex præsumptionibus, aut conjecturis rem probabilem efficientibus: quia Ecclesia jus habet tuendi omnes delinquentes ad se confugientes, nisi in casibus exceptis; ergo, dum cerò non constitit Episcopo casum esse exceptum, injustè illo jure privat Ecclesiam: Sed per præsumptiones, & probabiles conjecturas non sufficienter aut cerò constat de delictò commissò, cum tales non sufficiant ad tollendum ab alio jus quæsitum, nec vincant præsumptionem orram ex possessione immunitatis in jure fundatam: ergo, & c. Bonac. §. 7. circa finem. Fatinacius cap. ultim. n. 8. & sequent. Palaus n. 8. Pel-

Exam
facien-
dum ab
Episco-
po ut
tradat
reum ju-
dici se-
culari.

Pellizzar. num. 40. Lezana num. 28.
 123. Demum Episcopus non debet extrahere reum ab Ecclesia, vel monasterio Regularium, sine consensu proprii Prælati illius, cum iste sit talis loci patronus. Immo neque ipse Episcopus sine consensu Prælati Regularis extrahere potest ab Ecclesiis Regularium Clericum sibi subditum ad eas post delicta confugientem, etiam si Clericus non gaudeat immunitate contra suum Episcopum juxta dicta §. 2. non quidem ratione immunitatis Ecclesiæ, quam supponimus non suffragari Clericis contra ipsorum Episcopum; sed ob exemptionem, quam habent monasteria, & loca Regularium: quia Episcopus nullam potest exercere jurisdictionem in loco exempto, cum locus exemptus comparetur loco extra territorium existenti, ut supra n. 3. dicebamus, & jus dicenti extra territorium impune non pareatur. Unde sicut Episcopus nequit punire ibi degentes, sic nec potest eos inde extrahere. Zelpe-des de exemptione disput. 228. num. 6. Pellizzar. tract. 8. cap. 5. sect. 1. nu. 44.

PUNCTUM IV.

De privilegiis concessis Regularibus nova monasteria fundandi, & antiqua mutandi, transferendi, deserendi, vel etiam renunciandi.

Varia privilegia antiqua recensentur.

124. Licet olim de jure antiquo non possent Religiosi mendicantes accipere nova loca, domus, seu monasteria, nec accepta deserere, aut in alium locum transmutare absque Sedis Apostolicæ auctoritate, & licentia c. 1. de excessibus Prælatorum in 6. Clement. unica de pœnis, &

c. unico de Religiosis domibus in 6. Nihilominus post istas Constitutiones nova, & diversa prodire privilegia alia magis, alia minus ampla, & contra tenorem dictorum Canonum, concedentia Prælati, ut absque licentia Pontificis, nova possint erigere monasteria. Et quidem aliqua illorum nec licentiam Ordinarium ad hoc exigunt, ut est illud Sixti V. Bulla incipiente *Super specula*. hanc facultatem Fulienfibus concedentis, & illud Julij II. Bulla incipiente: *Exponi nobis fecisti*, pro Prædicatoribus, ut habetur in *priv. mendicantium, verbo adificare* §. 10. Alia sunt quæ licet Ordinarij licentiam expectandam decernant; nullum tamen aliarum personarum cujuscumque Ordinis consensum expectandum esse statuunt, ut est illud, quod Paulus V. nobis Carmelitis Excalceatis concessit in Bulla incipiente, *Ad Ecclesia militantis*, data Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 12. Dec. an. 1605. in qua indulgetur Superioribus, & Religiosis Carmelitis Discalceatis, ut ubique locorum in suo districto monasteria erigere valeant de sola Ordinarij licentia, nullo alio Regularium requisito consensu; & hoc motu proprio, ex certa scientia, & de plenitudine potestatis. A quo benigno Pontifice, etiam Monachi S. Mariæ Fulienfis idem obtinuerunt Constit. 10. ejusdem Pontificis, quæ incipit: *Ad Ecclesia. an. 1608.* & simile ab eodem Pontifice privilegium impetrarunt Partes Congregationis S. Pauli Decollati, ut habetur in ejus constit. 64. quæ incipit: *Ecclesia* 8. Maij. 1610.

Supradi-
cta pri-
vilegia
revocata
sunt à di-
versis
Pontifi-
cibus.

125. Ceterum hæc omnia privi-
legia, & concessionis erigendi nova
monasteria, vel absque licentia Ordi-
narij, vel absque aliorum Ordinum
consensu, revocata sunt à S. Con-
greg. sub Gregorio XV. die 17. Augu-
sti 1621. & ab Urbano VIII. in sua
Constitutione 27. quæ incipit: *Roma-
nus Pontifex* die 28. Augusti an. 1624.
ubi revocat, & annullat omnes licen-
tias, & facultates à Prædecessoribus
Suis concessas fundandi, erigendi,
constituendi ubique locorum Do-
mus, Monasteria, Conventus, Colle-
gia, & alia Loca Regularia præter
vel contra Sacrorum canonum, &
Concilij Tridentini formam; prohib-
etque & interdicit Superioribus
omnibus Regularium in virtute san-
ctæ obedientiæ, ac sub privationis
vocis activæ, & passivæ, & officio-
rum quorumcumque, & excommu-
nicationis ipso facto incurrendis pœ-
nis, ne licentiarum hujusmodi revo-
catarum, seu quovis alio prætextu, vel
causa, etiam quantumvis privilegia-
ta, nova Monasteria, Collegia, Do-
mus, Conventus, nisi de expressâ Or-
dinariorum licentia, ac servata in om-
nibus & per omnia sacrorum Cano-
num, & Concilij Tridentini formâ,
nec non Constitutione Clementis
VIII. quæ incipit: *quoniam ad institu-
tam*. Romæ die 23. Julij anno 1603.
expedita, ac decretorum de manda-
to ejusdem Clementis VIII. & Gre-
gorij XV. de super editorum attenti-
onore recipere, erigere seu fundare
audeant, vel præsumant: De quo Bar-
bosa lib. 2. de jure Eccles. cap. 12. nu. 15.
Tambur. tom. 3. de jure Abbat. dispus. 5.

quæst. 1. num. 5. Lezana tom. 1. part.
1. cap. 9. à num. 34. & tom. 3. verbo Mo-
nasteria Regular. num. 2. quæ omnia
ut clarius explicemus, punctum hoc
dividemus in diversos paragraphos.

§. I.

*Quid requiratur ad erectionem novi
monasterij ex Concilio Tridentino, nec
non ex Clementis VIII. Gregorij
XV. & Urbani VIII.
Constitutionibus.*

126. **T**Ria his temporibus omni-
no servanda sunt, quæ pro
erigendis novis monasteriis, decer-
nuntur à Concilio Tridentino, Cle-
mente VIII. Gregorio XV. quæque
ab Urbano VIII. & Sacra Congre-
gatione per proprias & speciales re-
vocatorias, ampliata, & omnino ser-
vari præcepta fuerunt. Primum est,
quod in erigendis novis Monasterijs,
debeat primo Episcopi, in cujus diœ-
cesi construenda sunt, licentia præce-
dere: prout habetur in Tridentino
sess. 25. de Regularibus c. 3. in fin. ibi: *nec
de cetero similia loca erigantur, sine E-
piscopi, in cujus diœcesi erigenda sunt, li-
centia prius obtenta*. Quod etiam ha-
betur c. 1. cum sequentibus 8. quæst. 2. &
in cap. olim. 2. de privil. cap. auctoritate
eodem titul. in 6. Hanc licentiam Epif-
copus electus, & confirmatus con-
cedere potest, licet nondum conse-
cratus sit, quia est actus jurisdictionis,
& concedi non potest à Vicario Ge-
nerali Episcopi, nisi ad hoc habeat ex-
pressam, & particularem facultatem:
nec

Decre-
tum
Concilij
Triden-
tini pro-
ponitur,
& expli-
catur.

nec à Vicario Capitulari sede vacante, quod ex diversis declarationibus Sacrae Congregationis, docet Novarius in lucerna Regularium, verb. Monasterium n. 2. Pellizz. tract. 8. cap. 7. sect. 2. num. 33. Lezana tom. 3. verb. Monasteria Regul. nu. 3. Barbof. in collectan. Bullar. verb. Monasteria n. 1. § Sed oppositum, nisi obftet Sacrae Congregationis declaratio, pluribus citatis docet Zespedes de immunitate disp. 21. n. 3. Quia Vicarius Episcopi vere est, & dici potest Ordinarius, sicut etiam Vicarius Capitularis: & addit hanc licentiam dari posse à quocumque habente jurisdictionem quasi Episcopalem; nam illi omnes jurisdictionem Ordinariam habent vel ex canone, aut consuetudine, aut privilegio, & sic veniunt nomine Ordinarij.

Decre-
tum Cle-
mentis
VIII. &
Sacrae
Congre-
gationis
sub Gre-
gorio
XV.

127. Secundo observandum est ab ipsis Ordinarijs, in concessione talis licentiae, id, quod praecipit Clemens VIII. in Constitutione, Quoniam ad instituta, nimirum: Locorum Ordinarios non posse licentiam ad novos Conventus cujuscumque Mendicantium Ordinis, in civitatibus, & locis eorum Ordinaria jurisdictioni subjectis erigendos impertiri, nisi vocatis, & auditis aliorum in eisdem civitatibus, & locis existentium Conventuum Prioribus, seu Procuratoribus, & aliis interesse habentibus, & causa servatis servandis, cognita, constiterit, in eisdem civitatibus, & locis, novos hujusmodi erigendos conventus, sine aliorum detrimento commode sustentari posse. § Tertio observandum est decretum Sacrae Congregationis sub Gregorio XV. editum, in quo praecipitur, ne aliqua Monasteria de

novo erigantur, nisi in eis saltem duodecim Fratres, aut Monachi, seu Religiosi inhabitare, ac ex redditibus, & consuetis elemosynis sustentari valeant, ac Priores seu Procuratores aliorum Monasteriorum, Conventuum, seu Domorum aliarum Religionum, Congregationum, vel Societatum, non solum in praedictis, sed etiam in alijs per quatuor millia passuum circumvicinis locis existentium vocati & auditi fuerint, ac tali erectioni consenserint, vel alijs Ordinarijs locorum constiterit Religiosos Monasterij sic erigendi absque detrimento Religiosorum in Monasterijs, seu Domibus antea in civitatibus, seu locis hujusmodi erectis, degentium, ibi in numero duodecim commode, & congrue manu teneri, & alij posse. Si vero novi Conventus, Domus, Congregatio vel societas hujusmodi instituenda erunt, nullique alij Regulares inibi reperiantur, Ordinarij locorum nihilominus diligenter inquirent, an locorum incolae, & habitatores (quorum & consensum requirant, ac adhibeant) hujusmodi duodecim Religiosos in Conventibus, ut praemittitur, instituendis commode alere, & manu tenere valeant.

128. Sed pro observantia praedicti Decreti decreti Gregorij XV. specialiter tum quoad praedictum numerum duodecim Fratrum Sacra Congregatio VIII. Concilij, in decretis de celebratione eadem missarum editis sub Urbano VIII. an. 1625. haec praecipit: Deinceps vero Monasterium, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum nullibi recipiatur, nisi praeter alia ad id requisita, in singulis hujusmodi locis, duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seu Religiosi degere, & ex redditibus, ac consuetis elemosynis, de-

tractu omnibus, ut supra, detrahendis, competenter sustentari valeant ad prescriptum decreti Felic. recordationis Gregor. XV. hac de re editi; Alioquin Monasteria, & Loca huiusmodi posthac recipienda, in quibus duodecim Religiosi ut supra sustentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non habitaverint, Ordinarij loci visitationi, correctioni, atque omnimoda jurisdictioni subjecta esse intelligantur. & Hæc autem omnia confirmantur, & innovantur ab Urbano VIII. in Constitut: Romanus Pontifex, quæ habetur tom. 4. Bull. inter constitutiones ejusdem Urb. VIII. nu. 2. in qua revocat omnes, & quascumque licentias, & facultates religionibus quibuscumque concessas, ad erigenda nova monasteria absque supradictis conditionibus, & addit: Præterea Ordinum etiam Mendicantium, Congregationum, Societatum, & aliorum Institutorum Regularium Superioribus, quocumque nomine nuncupatis, caterisque personis, ad quas spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub privationis vocis activæ, ac passivæ, necnon officiorum quorumcumque, ac inhabilitatis ad illa, & alia in futurum obtinenda, necnon excommunicationis ipso facto, incurrendis pœnis interdiciamus, & prohibemus; nisi licentiarum, seu facultatum, per nos, ut præfertur revocatarum, & annullatarum, sive alio quovis prætextu, vel causa, etiam quantumvis privilegiata, nova Monasteria, Collegia, Domus, & alia loca Regularia huiusmodi, nisi de expressa Ordinariorum licentia, ac attentis in omnibus, & per omnia Sacrorum Canonum, & Conc. Trident. necnon Constitue. felicis recordationis Clem. VIII. qua in-

cipit: Quoniam ad institutam, ac decretorum de mandato ejusdem Clementis, necnon Gregorij XV. Pontificum prædecessorum desuper editorum servatâ forma recipere, erigere, fundare, seu alias quomodolibet instituere, seu incæpta finire, vel absolvere audeant, seu præsumant.

129. Ex quo manifeste constat, Quomodo
Tria modo observanda esse in novis decreta
construendis monasteriis. Primum supra re-
Episcopi diocelani seu ordinarij loca lata om-
ci expressam licentiam, secundum nino ob-
Tridentinum esse perendam. Secun- servari
do, vocandos esse Priores, & Procura- debet.
ratores, aliosque in eo interesse habentes, & requirendos juxta constitutionem Clem. VIII. an ipsis incommoda sint, & nociva, nova erigenda monasteria. Ac denique non esse construenda monasteria, nisi in eis ex redditibus & alijs consuetis elemosynis commode duodecim religiosi sustentari possint, juxta decretum Congregationis sub Gregorio XV. confirmatum, & approbatum à Sacra Congreg. sub Urb. VIII. illa appositâ pœna non observantibus: ut Ordinarij loci visitationi, correctioni, atque omnimoda jurisdictioni, talia Monasteria erecta absque eo quod duodecim fratres, in eis valeant habitare, & de facto habitent, subjecta esse intelligantur. Quæ omnia manent in suo robore, & vigore, & tenentur ea Prælati Regulares observare sub peccato mortali, & sub pœnis in dicta Bolla Urbani VIII. contentis. Ita communiter Doctores Tambur. tomo 3. disp. 5. quæst. 1. per totam, Barbosa de jure Ecclesiast. lib. 2. cap. 12. à n. 6. Rodriquez quæst Regular. tom. 2. quæst. 49. artic. 9. Lezana
tomo 1.

tom. 1. parte 1. c. 9. n. 35. & tom. 3. verb. Monasteria, n. 3. Pellizz. tract. 8. cap. 7. sect. 2. à numero 90. Peyrin. tomo 1. Privileg. Minim. in Constit. Pyrrhi §. 9. & tomo 2. in Constitutione 6. Gregorij XV. Navarr. in Manual. cap. 27. n. 142. § Ceterum licet pœnæ impositæ per Constitutionem Urbani VIII. ipso facto incurrantur, ut constat ex verbis adductis; nulla tamen illarum reservata est; cum ibi de tali reservatione nullum verbum: inseratur proinde à suis superioribus & à quocumque Confessario Regulari habente facultatem absolvendi à Censurâ non reservata absolvi possunt, qui similes pœnas incurunt; & aliquibus possunt relaxari Pellizzar. num. 89. & 103. Lezana verb. Monasteria nu. 11. Tambur. num. 15. Navarr. 144.

Novum monasterium fundari non potest quin duodecim Religiosos sustentare valeat.

130. Sed quantum attinet ad tertium requisitum, quod nova Monasteria etiam Mendicantium, minime erigantur, nisi in eis ex redditibus, & consuetis eleemosynis duodecim Religiosi valeant sustentari; notandum est, quod redditus, & eleemosynæ consuetæ tales esse debent, ut sufficiant ad sustentandos dictos duodecim Religiosos commodè, & decenter; ita ut victum, & vestitum juxta loci consuetudinem, & personarum ibi commorantium qualitatem (habita etiam ratione aliorum onerum, ad quæ tenetur Monasterium) habere possint; & quod hæc Religiosi non cogantur importuna mendicitate, aliove modo indecenti sibi comparare. Id enim voluit Greg. XV illis verbis: *congrue, & commodè manuteneri, & alii possunt.* Et illis: *commodè alere, & manu tenere valeant.* Quod

idem habetur in decreto Urb. VIII. At vero si sit probabilis spes, ut redditus, & eleemosynæ in brevi augeantur, admitti poterit fundatio Monasterij, non habentis ab initio redditus, & eleemosynas sufficientes ad alendos commode duodecim Religiosos: quia ita præsumendum est de benigna Pontificis voluntate, ut tenet Pellizzar. num. 95. & 96.

131. Et circa secundum, quod Consensus Ordinarius ad dandam prædictam susalio-licentiam erigendi novum Monasterium convocare debet Religiosos ligiosos aliorum Ordinum illius loci, ut tuum rum re- consensus præbeant: Notandum est quiritur primo. Quod si Episcopo constiterit ut con- nullum detrimentum ex tali Mona- ventus sterio de novo erecto, aliis eventu- denovo rum, non tenebitur modo dicto, alio, fundetur rum Ordinum convocare Prælato; hoc enim innuunt illa verba decreti Sac. Congregationis à Greg. XV. & ab Urb. VIII. approbati: *Vel alias Ordinarius locorum constiterit Religiosos Monasterij sic erigendi absque detrimento, &c.* Cespedes cap. 1. disp. 4. n. 4. Lezana verb. Monasteria, n. 7. Pellizz. n. 90. Immo ad construendum Monasterium, quod est certum de victu, vestitu, &c. ob redditus, quos habet, sufficere licentiam Ordinarij absque consensu aliorum Religiosorum, cum cesset finis Bullæ illum requirentis, docet ipse Cespedes disp. 8. nu. 1. ex Navarro, & ex utroque Pellizz. n. 90. *versu, Unde insert.* Addit etiam N. Lezana n. 7. & Pellizz. *versu Immo,* ex Venero in *examin. lib. 6. cap. 10. n. 8.* Quod si Regulares alij erectioni novi monasterij contradicant ab- que

que ratione, vel (quod absit) ex mala voluntate, poterit Ordinarius non expectato illorum consensu concedere dictam licentiam. Imo addit Venerus hæc verba: (Episcopus solum tenetur in scriptis redigere ea, quæ ab unoquoque proferuntur, & dare terminum unicuique ad probandum: sed postea ipse solus poterit dare, vel denegare licentiam ædificandi absq; dependentia aliorum.) § Unde infert probabiliter Peyrin. in *formular. lit. Z. cap. 3. in Appendic. s. n. 4* Quod si aliqua Religio fundare vellet monasterium in aliquo loco cum obligatione non quærendi eleemosynas (addit Lezana *nu. 6. nec faciendi aliquid, ex quo aliquod detrimentum alijs Religiosis obveniret*) non esset necessarium alias religiones convocare; nam cessat finis dictarum Constitutionum. (Unde video (ait Doctissimus Lezana loco citato) declarasse Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium 31. Januarij 1642. posse Fratres Reformatos S. Bernardi fundare Monasterium sine consensu aliorum Regularium ejusdem loci, dummodo habeant redditus sufficientes pro sustentatione duodecim Religiosorum sine quæstuatione.)

132. Notandum est secundo, Quod in dictis prohibitionibus non comprehenduntur hospitia; quia appellatione Monasteriorum, Domorum, aut habitationum, non venit hospitium; quia propriè ibi habitare non dicuntur Religiosi, ubi tanquam viatores existunt. Et tunc hoc maxime eveniret, si Religiosi in eo existentes, nec campanas pulsarent, nec elec-

mosynas quærerent, Missas non reciperent, & Ecclesiam, in qua publicè celebrarent, non haberent. Has limitationes ponit N. Lezana *n. 6.* quia ex talibus hospitiiis nullum alijs detrimentum inferitur, Sed absque illis id docet Tamb. *tom. 3. de jure Abbat. disp. 5. quest. 1. n. 10.* Riccius in *praxi decis. 652.* Peyrin. *tom. 3. privileg. Minim. in Constit. 3. alias 13. Urb. VIII. Bordon. in resolut. resol. 41. n. 6.* § An vero prædictæ solemnitates requirantur quando in eadem civitate fit mutatio Monasterij de uno loco in alium? dicemus §. 3. agentes de mutatione, vel translatione Monasteriorum. § Et an observanda sint dictæ conditiones, quando aliquod Monasterium destruitur, aut deseritur, & postea recuperatur, aut reædificatur, §. 4. dicemus, de hac agentes materia.

133. Notandum est tertio, Quod Quod ut novum Monasterium construatur Episcopus debet Episcopus convocare non solum Religiosos in eodem loco degentes, sed etiam illos, qui degunt extra illum per quatuor millia passuum, quia sic habetur in decreto Gregorij XV. *n. 127.* relato. § Si vero Episcopus modo dicto non convocatis dictis Religiosis illius oppidi, & per beati quatuor millia passuum distantibus, licentiam construendi novum Monasterium concedat, reventibus illis, & hi à tali licentia in sui damnum concessa appellent, (quæ appellatio solum ad Sedem Apostolicam fieri potest) tunc debet Episcopus suspendere executionem, & Pontifici remittere omnia, expectanteque ut ipse in tali causa sententiam